

Ms 5108/70

Nagyméltóságú

Dr. I l o s v a y L a j o s úrnak
műegyetemi tanár stb.

B U D A P E S T.

VIII.Üllői út 16/a.

Kegyelmes Uram!

Szives érdeklődésedre válaszolva ide mellékelve küldöm a Semsey fellow-ság alapító levelének másolatát és Lambrecht cikkét, amely elég sok és helyes részletet tartalmaz. Kiegészítésül még a következőket említem.

A Semsey fellow első ösztöndíjait néhány évig F i l - a r s z k y N á n d o r és T a n g l K á r o l y élvezte, ezenkívül egész rövid ideig M a u r i t z B é l a. Ezután P e k á r D e z s ó 15 évig, F e k e t e J e n ő 10 évig volt Semsey fellow, egyenesen azzal a megbizatással, hogy Eötvös geofizikai kutatásaiban, különösen torziós inga méréseiben segédkezzenek. Ily módon a szabadban működő mérési expedíciókat 1901-től vagyis kezdettől fogva P e k á r vezethette. S e m s e y ezen kívül E ö t v ö s nagy horderejű vizsgálatait közvetlen adományokkal is támogatta. Az 1901-1907 évek alatt különböző műszerek és más leltári tárgyak beszerzésére 14 228 Pengőt, a mérések folyó kiadásaira 63 212 Pengőt, összesen tehát 77 440 Pengőt adott. Ily módon lehetővé tette, hogy E ö t v ö s 1906ban az "Internationale Erdmessung" Budapesten tartott kongresszusán, nem csak új módszeréről, de tényleges mérési eredményekről számolhatott be. Az összegyűlt szakemberek H e l - m e r t t e l, a világhírű geodétával élükön, az előterjesztést nagy érdeklődéssel fogadták. G. H. D a r w i n, a nagy Ch. D a r w i n fiának ajánlatára a kongresszus azzal a kéréssel járult a magyar kormányhoz, tegye lehetővé e kutatások szélesebb mederben való végzését. Így kapta meg

E ö t v ö s 1907ben évi 60 000 koronás államsegélyét és született meg a Báró Eötvös Loránd Geofizikai Intézet. E világhírű vizsgálatok -----
kellő megalapozását tehát egyenesen S e m s e y anyagi támogatása tette lehetővé. Ezenkívül kisebb összegeket máskor is adott Eötvösnek egyes tudományos beszerzésekre.

Ugyancsak Ó 0'2 gr. súlyú rádium preparátumot vásárolt, amely 0.1 gr. tiszta Ra Br₂ -öt tartalmazott. Ezt Báró E ö t v ö s L o r á n d n a k, továbbá K l u p a t h y J e n ő nek kísérletezés céljából átengedte, azután pedig orvosi célokra H a b e r e r n J. P á l használta. Tudtommal később még több rádiumot vásárolt orvosi használatra.

Az Akadémiai pályadíjakat L a m b r e c h t is említi. Zsugoriságáról önmagával szemben és szerénységéről méltóztatol tudni. Soha sem tüntette fel, hogy Ó adja a pénzt. Velem szemben is végtelen kedves és nagyon hálás volt ha felkerestem, avagy levélben referáltam mérési eredményeinkről.

Az elmondottakat a cikkben foglaltakkal kiegészítve a fontosabb mozzanatokot mind felsoroltuk. Nagyon örülök hogy Kegyelmes Uramnak e néhány adatommal szolgálatjára lehettem. Jó egészséget kívánva, kiváló tisztelettel szívélyesen üdvözöl

Budapest, 1934 március 22.

Őszinte hived

SEMSEY ANDOR ELFELEJTETT CENTENÁRIUMA

Irta: LAMBRECHT KÁLMÁN

Az elmúlt esztendőben két ízben is alkalom nyílt volna rá, hogy sajtó, tudományos körök, múzeumok, intézetek megemlékezzenek a magyar természettudományok legnagyobb és mindmáig egyetlen mecénásáról.

Semsey Andor száz év előtt, 1833 december 22-ikén született és tíz év előtt, 1923 augusztus 14-én halt meg kilencven esztendőskorában. Úgy veszem észre, a kettős évforduló elkerülte a közvélemény figyelmét. Gyűjtsünk hát legalább elkészve mécsesest ennek a csodálatos egyéniségnek az emlékére.

Mert Semsey Andor valóban csodálatos egyéniség volt. Nábobi vagyon ura, ősnemes, akit azonban nem érdekelt a lóverseny, kaszinó, kártya. Egy szenvedélye volt: a természettudományok, ezek közül is különösképpen a földtan és rokontudományai: a geológia, mineralógia, paleontológia. Szerette a természettudományokat, előkelő idegenként olvasgatta a természettudományi irodalmat, de tudatában a maga nemes amatőr voltának, esze ágában sem volt, hogy belekontárkodjon a tudomány művelésébe. Mint ahogyan a műgyűjtő élvezi a képet, szobrot, anélkül, hogy maga is festene vagy mintázna: Semsey is élvezte a természettudományi gyűjteményeket, anélkül, hogy maga publikálni akart volna.

Egyénileg a leginytelenebb ember, akit ismertem. A Kálvin-tér és Üllői-út sarkán bérelt szűk, kétszobás lakásához szerződött egy postás házaspárt, akik lakást kaptak nála, takarítás és kiszolgálás ellenében. Reggelijéhez tegnapi kiflit hozott, mert annak darabja egy krajcár, míg a friss kettő. Kalapja karimáját belülről itató papírral bélelte ki, nehogy a verejék megfogja a bélést és szalagot és ha magára öltötte ünnep ruháját, nem ült le, nehogy elkoztassa a nadrágot.

Bajmazújvárosi birtokán lázong a parasztság, mert a Semsey-uradalom bérlői nyúzzák a népet. Küldöttséget menesztenek a földesúrhoz, adná nekik bérbe birtokát. Semsey hallani sem akar a kérés teljesítéséről. Neki tőkeerős bérlő kell. Aki csak erről az oldalról ismeri Semsey Andort, Molière fősvényét, Shakespeare Shylockját látja.

Pedig Semsey Andor sem nem volt zsugori, sem nem érzéketlen a szegénység panaszai ellen. Ő csak azért von meg magától minden fölösleges fillért és azért iparkodik minél nagyobb bérösszeget kihozni birtokából, hogy minél többet áldozhasson a magyar természettudományok oltárán. Azt az oltárt kereste ki, amelyről mindenki megfélekedett. Olt gyújtott áldozati lángot, ahova senki sem ment sem előtte, sem utána: a természettudományok szentélyében: a múzeumokban.

Egyik bizalmasa, Krenner József, a múzeumi ásványtár igazgatója jelenti, hogy néhány ritka ásvány került a nemzetközi piacra. Semsey megveszi a gyűjteményeket és évtizedes támogatásával eléri azt, hogy a Magyar Nemzeti Múzeum ásványtára Európa ásványtani múzeumainak elsői között szerepel.

Másik bizalmasa — aki talán a legközelebb állt a szívéhez — öreg tudós Szily Kálmán, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkára, majd főkönyvtárnoka, a Természettudományi Társulat megszervezője és a Természettudományi Közlöny megindítója jelenti, hogy van itt néhány kiváló fiatal tehetség, akiket külföldön kellene iskoláztatni, hogy új gondolatokat, új irányokat hozzanak haza. Semsey megszervezi a *fellows* intézményét: egész kis gárdát küld Németország, Anglia, Svájc és Franciaország egyetemére, múzeumaiba, akik az ő pénzén töltik el egyetemi éveiket szakjuk legkiválóbb iskoláiban. És aztán idehaza hirdetik az ígét.

Eötvös Lorándnak gravitációs kísérleteihez támogatásra van szüksége: Semsey tárcája nyitva áll. *Darányi* Ignác, Magyarország nagy földművelésügyi minisztere elhatározta, hogy végre új és modern hajlékot ad a Magyar Királyi Földtani Intézetnek. Elkészülnek a tervek. És ekkor kitűnik, hogy a tervezett

épület ötvenezer forinttal mulja felül a költségvetésileg előirányzott összeget. Az építkezést el kell halasztani.

— *De hogy kell*, — mondja Semsey és harmadik bizalmasának, néhai való idősb *Lóczy* Lajosnak tanácsára egy szempillantás alatt litóli a száz ezer aranykoronáról szóló csekket. *Hogyan töltené ki?* Hiszen a szívéhez legközelebb álló tudománynak emelnek belőle palotát!

Aki részleteket akar tudni Semsey Andor bőkezűségéről, menjen el akár a Nemzeti Múzeum ásványtárába, akár a Földtani Intézet Stefánia-úti palotájába: megszámlálhatatlan, drága bel- és külföldi érték alatt ott találja a táblát: „*Semsey Andor ajándéka*”.

Eladó *Coquand* francia paleontológus hatalmas, sok ezer kőüveletről álló gyűjteménye: Semsey megveszi a Földtani Intézet számára. Holzmadenben, az olajpalák hírneves lelőhelyén előkerül egy hőrostitól megmaradt halgályk esontváza: legyen az első példányok egyike a Földtani Intézeté.

Ki kellene küldeni egy fiatal magyar geológust nagy külföldi múzeumok tanulmányozására, másokat az orosz steppék talajának tanulmányozására: Semsey mindig, mindenre és bőven ad.

Ő a magyar *Carnegie*, a magyar *Rockefeller*, a magyar *Kaiser Wilhelm Gesellschaft zur Förderung der Naturwissenschaften* egy személyben: minden idők egyetlen és legnagyobb magyar természettudományi mecénása.

Az ő támogatása nélkül soha sem írhatta volna meg *Herman Ottó* a magyar halászat könyvét, soha nem menthette volna meg az ősfoglalkozások: a pásztorélet hanyatló emlékeit. Nem szedhette volna össze Somogy és a Bakony utolsó tükröseit, villogó baltáit, remekbe faragott pásztorerszényeit. Nem sorakoznának egymás mellé a Néprajzi Múzeumban a letűnt hálók és egyéb halászszerszámok és a Mezőgazdasági Múzeum saroktermében a bugaci eszerény, az ecegi kontyos kunyhó, a hortobágyi vasaló modelljei — ha Semsey Andor évtizedeken át nyitva nem tartja erszényét *Herman Ottó* gyűjtőútjai számára.

Mennyivel, de mennyivel szegényebbek lennénk, ha a magyarok istene nem adja nekik a múlt század legszebb évtizedeiben: a nyolcvanas években Semsey Andor megértő lelkét! Nem volna világhírű ásványgyűjteményünk, nem volna pazar Földtani Intézetünk, Irodalmunkból hiányoznának *Herman Ottó* tudományos szépprózájának gyöngyszemei: a halászati és pásztoréleti írások. Tanszékeinken nem ülhetnének világlátott tudósok.

Mit adott Semsey Andor a magyar tudománynak?

Pénzben, hogy csak a legnagyobb, kerek tételeket soroljam föl: megvette az ásványtár számára a hereceg *Eszterházy*-gyűjteményt 1882-ben *háromezer koronáért*, a *Beranget*-gyűjteményt 1884-ben *tizenkétezer koronáért*, a *Fausser*-gyűjteményt 1885-ben *harmáncétezer koronáért*.

Azután adott a Földtani Intézet palotájára, gyűjteményeinek, könyvtárának, térleptárának gyarapítására, tanulmányi ösztöndíjakra közel *hármadszázézer aranykoronát*. Ime a részletezés:

	Korona
A Stefánia-úti palota építésére és berendezésére	136.758.40
A vegytani és talajtani laboratóriumra	8649.30
Utazásokra	20.047.18
Ásatásokra	1600.—
Könyvek és térképek beszerzésére	25.881.26
Hazai ősgércesek begyűjtésére	9325.60
Külföldi ősgércesek vásárlására	13.483.50
Összehasonlítható esontgyűjteményekre	797.—
Közetek és ásványok vásárlására	19.748.65

Összesen: 247.600.89

Azután: 1889-ben följánlott a Magyar Tudományos Akadémia-nak százezer forintot, azaz *kettőszázezer koronát* tíz alapvető tudományos kézikönyv jutalmazására. Noha a pályázatok sorsa meglehetősen szomorú volt, mert hiszen csak *Krenner József*-nek adták ki az ásványtani pályadíjat és ebből jutalmazták *Pintér Jenő* monumentális irodalomtörténetét, mégis nagy lendületet jelentett a Semsey-alapítvány az Akadémia költségvetésében.

És ha most azt kérdezzük: mit kapott ezért a valóban nábobi *carnegieskedésért* Semsey Andor, azt kell felelnünk: egy párányi Foraminiferát, amelyet *Franzenau* Ágoston nevezett el a nagy mecenás tiszteletére és egy ásványt, a felsőbányai és radnai *Semseyit*, amely *Krenner József* leírása óta viseli Semsey nevét.

Azután kapott idehaza egy szerény kis utcát, ott a *Stefánia-út* mellett. Kapott életében tiszteletbeli igazgatói címet a Földtani Intézetben, amely külön szobát is fenntartott mecenása részére. És megfestette az areképét.

Amit Semsey ezenfelül kapott: azt élete fogytáig szeretettel őrizte, tíz hosszú éven át a tátraszéplaki Guht-szanatórium-

ban. És ez az igaz jóltevő tiszta öröme volt: az a tudat, hogy az ő nemes áldozatkésztségének emlékei élni fognak, amíg magyar kultúra lesz. Hogy nagy szívének és nemes önzetlenségének gyümölcsein generációk nőnek föl: nemzedékek, amelyek természettudományt a Semsey ajándékozta ásványokon, kőzeteken, kövületeken, a Semsey pénzén kinyomott könyvekből tanulnak.

Igaz, még valamit kapott: egy dedikációt. A legszebb magyar könyvek egyike Semseynek van ajánlva. *Herman Ottó* írta. A címe: *A magyar halászat könyve*. És tízezrek, százezrek olvassák.

De most, túl a születési centenáriumon és túl az elmúlás deceniumán: talán itt volna az ideje, hogy társulatok, intézetek, egyesületek, amelyek Semsey áldozatkészségén éltek és fejlődtek nagyra, találjanak valami megfelelő módot arra, hogy az első és utolsó magyar mecenás emléke megörökíttessék. Nem szoborban. Az nem is illene puritán egyéniségéhez. De talán egy az ő nagyságához méltó életrajzban vagy albumban, amely ott lenne minden iskolában s amely felölelné mindazt a maradandót, ami azért maradandó, mert Semsey érdeklődése és — érszénve nyitotta meg és biztosította.

A VÁGOTT SÖRÉT

Miska bácsi halálra fáradtan, csapzottan izzadtan ébredt. Nem csoda: rettenetes álma volt! Azt álmodta, hogy *Vogyerák* vágott söréttel lelőtte a kádárvölgyi esenderesbe szokott kapitális bakot. És ámbátor az álmot már régen kidörzsölte szeméből, nyugalma csak nem tudott visszatérni, amit szintén nem lehet esodálni, mert ez a csenderesben tanyázó kapitális bak, amelynek aggancsrózsáját borsónyi gyöngyök díszítik, már napok óta izgatta Miska bácsi fantáziáját.

A dolog ott kezdődött, hogy *Rex*, a kegyelmes úr weimari vizslája, amelyet *Miska bácsi* idomít és fog vezetni a kiállítással kapcsolatos vizslaversenyen, a kádárvölgyi gazosban megugrott egy bakfittyelő süldő nyúl után. Első füttyentésre ijedten halsalt, a második füttyre pedig példásan visszavágtatott ugyan, *Miska bácsi* mindazonáltal arra a meggyőződésre jutott, hogy *Rex*et szigorú és legalább heti négy napos tréningbe kell fognia, ha a versenyt durva hibapont nélkül akarja vele lefutni. És mert a kádárvölgyi esenderest az Isten is tréningre alkalmas teretnek teremtette és mert továbbá az is csak hasznos, ha ebből a macskajárta bozótosból a csavargó fácánokat elriasztja, a tréning a csenderesben és a mellette levő réten kezdődött el.

Alig tett azonban *Miska bácsi* az első napon száz lépést a bozótosban, felugrott előtte a bak és pontosan a málnabokrok-nál a sík réten átváltott a cserhalmi szálerdőbe.

Tyhú, a nemjóját a nyavalyás bakjának, — tört ki az öregből az indulat — csak nem vert magának itt állandó tanyát?

Tudvalevő ugyanis, hogy a kádárvölgyi esenderes az odaszokott özeknek siralomháza, hohérjuk meg a keselybajszú *Vogyerák*, akit nem lehet hoppon fogni, mert valami rokonai alapon bírli a szomszéd özvegy háromszáz holdját.

Mikor aztán a második és harmadik tréningnapon is a csenderesben ugrott fel a bak és szabályszerűen átváltott a málnabokrok-nál, *Miska bácsi* pogányul elcifrázta bánatát este az asztalnál gyakornokának.

— A nyavalyás bakja! Meglátod, *Laci* ösém, hogy *Vogyerák* puffantja le vágott söréttel! Pedig nincs még egy olyan agancs a szobám falán, amelyet ez a bak hordoz!

— De hát miért nem lövi le, kedves bátyám, ha már úgyis az ördögé, akarom mondani *Vogyeráké* lesz?!

Miska bácsi mérgesen ütött az asztalra.

— Hát hogyan löjem le?! Az új törvény tiltja özre a sörét lövést, golyóval meg csak nem puffanthatok azon a deszkasima terpen! Mit tudom én, kit találunk kupán akár a határban, akár bent a faluban, hiszen nincs egy domb, nincs egy fa, amely a golyót felfogja! Hidd el, *Laci*, csak a *Vogyerák*ok malmára hajtja az új törvény a vizet!

Ilyen előzmények után ébredt *Miska bácsi* azon a hajnalon, amelynek éjszakáján ezt a rettenetes álmot látta *Vogyerák-ról*, a bakról és a vágott sörétről. Nagyon szomorúan kanalazta a reggeli kávé.

— Meglátod *Laci*, — hajtogatta egyre — előbb-utóbb beteljesedik az álmom! *Vogyerák* lelövi a bakot — vágott söréttel!

Kedvetlenül, de mégis reménykedve indult el a kutyával a csenderes felé. Mert hátha mégis megjött annak a nyavalyás baknak a jobbik esze, megúnta a gyakori zavarást és visszaköltözött a hegyi pagonyba.

A nap lassan ballagott delelőre, a simándi major szeszgyárában éppen deket sípolt a gőzgép, mikor a csendereshez érkezett. Lábhoz parancsolta a ma kitűnően dolgozó *Rex*et, végigverette lihegő oldalát, aztán tempósan elindult a bozótosban. Hangos zakatolással röppnt fel a mályvából két fácánkakas. *Rex* szabályszerűen hasravágta magát, *Miska bácsi* megdicsérette, alig indultak azonban tovább, mikor felugrott és nem is gyors iramban a málnabokrok irányában galoppozott el a bak.

Miska bácsi nagyot sóhajtott, szeme elé emelte az üveget és lépésről lépésre kísérte a bak mozgását... most ér a két fagyalbokorhoz... most a málnabokrokhoz... most fordul kifelé a rétre...

Ebben a pillanatban lövés dördült el és a bak úgy vágta a bukfenecet, mint a téli körvadászaton fejbőlöt nyúl...

— *Gazember Vogyerák* — hördült fel *Miska bácsi* — a saját területemre merészkedik! No megállj, ezt az agancsot el nem viszed! — Ezzel kirohant a rétre és futni kezdett a málnabokrok felé. Alig futott azonban húsz lépést, éleset csattant a második lövés — golyólövés!

Miska bácsi megállt. Csak nem neki szólt a második?! Hiszen a bak tűzben esett össze és ott fekszik a réten!

Lekapta válláról a puskát és most már óvatosan, közvetlenül a csenderes szélén cserkészett a málnabokrokhoz, amelyek mögül *Laci* dugta ki nevető ábrázatát.

— Megvan a bak!

Miska bácsi ámulva nézett a gyakornokra, de méginkább a puskára. *Laci* kezében ugyanis a saját felemás huszonnyolcása volt, a lábánál pedig két kilótt patron, egy sörétes és egy golyós. Ennek a tányállásnak villámgyors megállapítása után a bak fölött tartott szakértői szemlét. Hm! Szabályszerűen fültövön van löve — söréttel. Ez volt az első lövés, ettől bukfeneczett. Bal első lába pedig közvetlenül a lapocka alatt van ellöve — golyóval. Ez volt a második lövés, amit már fektében kapott...

— Még élt, hát söréttel adtam neki a kegyelemlovést, — vigyorgott *Laci*.

Miska bácsi szúrós szemekkel mérte végig a gyakornokot. Látszott rajta, hogy valami cifrát szeretne mondani, de lenyelte. Ábrázata lassan kiderült, ráverezetett a gyerek vállára és csak ennyit mondott.

— Jó van, no, te gazkölyök, te pernahajder! Majd elküldöm hozzád *Vogyerák*ot — tanulni!

Ms 5108 / 72

Nagyméltóságú

Dr. I l o s v a y L a j o s úrnak

műegyetemi tanár stb.

B U D A P E S T.

VIII. Üllői út 16/a.

Kegyelmes Uram!

Szives soraidra a következőkben van szerencsém válaszolni.

Ujból utána néztem az E ö t v ö s részére folyósított összegeknek. Mult levelemben ugyanis nem emeltem ki kellően, hogy a feltüntetett összegek szigorúan azok, a mi egyrészt az Intézet leltára, másrészt a mérési kiadások jegyzéke alapján pontosan megállapítható és együttesen 77440 arany koronát tesz ki. Sietve írott levelemben tévesen Pengőt irtam a korona helyett. Ezen kívül azonban több olyan beszerzés történt, a mit nem maradandó jellegénél fogva nem vettünk be a leltárba. Továbbá akkoriban még maga E ö t v ö s báró gyakran lerándult a mérésekre és az ő személyi kész kiadásai ugyancsak nem foglaltatnak a fenti összegben. A számszerűen kimutatott kiadások csak az 1901ben megindult rendszeres mérésekre vonatkoznak. Ezt megelőzőleg kisebb próba mérések is voltak, amelyek költségeit ugyancsak S e m s e y fedezte. A ténylegesen folyósított összeg tehát mindenesetre jóval nagyobb a papíron pontosan kimutatható összegnél.

Ezek előre bocsátásával szives kérdéseidre a következőket válaszolhatom.

1.-Azt hogy a 63212 Korona a nagy akadémiai alapítvány időközi kamataiból származott-e, nem tudom. Csak annyit mondhatok, hogy ez összeget közvetlenül S e m s e y bocsátotta E ö t v ö s rendelkezésére.

2.-A mérésekhez szükséges bevásárlásokra kereken kiutalt 25,000 koronában mindenesetre benn foglaltatik a papíron kimutatott 14228 Korona.

A többi az előzőkben részletezett kiadásokat fedezte. Sőt valószínű hogy S e m s e y még egyes kisebb összegeket is folyósított.

Mindezek alapján legalább 90,000 Koronára tehető az az összeg mit S e m s e y közvetlenül E ö t v ö s torziós inga méréseire adott. Ez az 1,16 kulcs szerint átszámítva 104,400 Pengőnek felel meg.

Sikerült kiásnom a rádiumra vonatkozó adatokat is. A mult levelemben említett 200 milligrammos készítmény csupán az, a mellyel E ö t v ö s báróval mi itt az intézetben kísérleteztünk s azután visszaadtunk. Ennek beszámításával S e m s e y összesen kb. 400 mgr. radium készítményt szerzett be. Ezt ¹⁹⁰⁸⁻1912 körül Calderoniék Németország, Spanyolország és Ausztriából, Bécsből szedték össze. Ára kb. 150,000 arany korona volt, vagyis 174,000 Pengő.

A S e m s e y örökösök ebből jelenleg 300 mgrot az Országos Társadalombiztosító Intézetnek adtak át 10 évi használatra azzal a kikötéssel, hogy azt egy 12 ágyas osztályon használják. A többi 100 mgrot szétosztva elajándékozták s ebből H a b e r e r n J o n a t á n P á l is kapott.

Végül a sok közül felemlitek egy esetet, amikor egy vidéki iskolának mikroszkópot ajándékozott.

Ha bármire még szükséged volna, a legnagyobb kézséggel állok rendelkezésedre. Kegyelmes Uramnak minden jót és jó egészséget kívánva, kiváló tisztelettel szívélyesen üdvözöl

Budapest, 1934 április 12.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADEMIÁ
KÖNYVTÁRA

Őszinte híved

Özv. Dr. F á b r y I s t v á n né
IV. Kossuth Lajos u. 2. IV. 8.

Dr. F á b r y G é z a fia, cégvezető a Pesti Hazai Takarékpénztárnál. Vörösmarthy tér. Jogügyi osztály. II. em.

Dr. K i s f a l u d y L á s z l ó a S e m s e y örökösök ügyvédje. I. Városmajor u. 28/a. Telefon 536-57

A rádiumra vonatkozó adatokat részben K i s f a l u d y -tól, részben C a l d e r o n i éktől, illetve az öreg J u r á n y i től szereztük be.-

Azt a rádiumot, a mellyel E ö t v ö s sel mi kísérleteztünk, K l u p á t h y nak adtuk vissza és később H a b e r e r n J o n a t á n P á l használta.